

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

УДК 316.774.5:007.52:008.72

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/73-1-5>**Наталія АКСЬОНОВА,***orcid.org/0000-0001-8876-2197*

кандидат історичних наук,

доцент кафедри українознавства

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

(Харків, Україна) *aksjonovanat@ukr.net***Людмила КОСТЕНКО,***orcid.org/0000-0002-9846-2259*

кандидат педагогічних наук,

професор кафедри вокально-хорової майстерності

Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

(Ніжин, Чернігівська область, Україна) *ludmilakostenko954@gmail.com***Наталія СТОЛЯРЧУК,***orcid.org/0000-0003-4331-7051*

кандидат філософських наук,

доцент кафедри культурології

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) *natalia100lyarchyk@gmail.com***РОЛЬ КОМУНІКАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ У ЗМІЦНЕННІ ІДЕНТИЧНОСТІ
ТА КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

У глобалізаційних процесах роль комунікаційних стратегій в зміцненні ідентичності та культурної спадщини набуває особливого значення.

В епоху відзначену швидкою глобалізацією, культури зазнають нових викликів для своєї ідентичності. Комунікаційні стратегії слугують важливими інструментами в управлінні цими процесами, дозволяючи спільнотам зберігати та популяризувати свою особливу спадщину на фоні гомогенізуючих сил.

У процесі дослідження було використано наступні методи: аналізу; абстрагування; порівняння; індукції та дедукції.

Результати свідчать про те, що ефективні комунікаційні стратегії відіграють ключову роль у зміцненні культурної ідентичності. Через локальні кампанії, культурні фестивалі, чи ініціативи з цифрового сторітелінгу громади можуть утверджувати свою самобутність і сприяти формуванню почуття приналежності серед своїх учасників. Взаємодія з глобальною аудиторією сприяє міжкультурному порозумінню, що збагачує картину культурного різноманіття людства.

Отже, глобалізація суттєво змінила характер культурної ідентичності, створивши як можливості, так і виклики для окремих людей та спільнот у всьому світі. Комунікаційні стратегії, що ґрунтуються на принципах культурної дипломатії, збереження спадщини та цифрових інновацій, відіграють важливу роль в адаптації до цього складного середовища. Розвиваючи діалог, взаєморозуміння та розширення прав і можливостей, ці стратегії можуть сприяти зміцненню культурної ідентичності у сучасному глобалізованому світі.

Отримані висновки наголошують на незамінній ролі комунікаційних стратегій у збереженні та відродженні культурної спадщини. Застосовуючи інноваційні підходи та використовуючи можливості зв'язку, суспільства можуть захистити свої традиції, одночасно використовуючи можливості, які надає глобалізація. Втім, виклики залишаються, зокрема, ризик комерціалізації культури та потреба у рівному відображенні в медійних сюжетах.

У майбутньому дослідження будуть спрямовані на більш детальне вивчення кількох напрямків. Серед них – вивчення перетину маркерів ідентичності, таких як етнічна приналежність, гендер і релігія, а також дослідження впливу зміни владних повноважень на комунікаційні процеси в різних культурних контекстах. До того ж, оскільки технології продовжують розвиватися, існує потреба оцінити вплив цифрових платформ і соціальних мереж на формування та поширення культурної ідентичності.

Ключові слова: культурна ідентичність, глобалізація, культурна спадщина, збереження культури, міжкультурна комунікація, цифровізація культури, локалізація, культурний обмін, соціальні медіа в культурі, глобальні культурні тренди.

Natalia AKSONOVA,
orcid.org/0000-0001-8876-2197

PhD in History,
Associate Professor at the Department of Ukrainian Studies, School of Philosophy
V. N. Karazin Kharkiv National University
(Kharkiv, Ukraine) aksjonovanat@ukr.net

Lyudmila KOSTENKO,
orcid.org/0000-0002-9846-2259

Candidate of Pedagogical Sciences,
Professor at the Department of Vocal and Choral Mastery, Faculty of Pedagogy,
Psychology, Social Work, and Arts
Nizhyn Mykola Gogol State University
(Nizhyn, Chernihiv region, Ukraine) ludmilakostenko954@gmail.com

Nataliia STOLIARCHUK,
orcid.org/0000-0003-4331-7051

PhD in Philosophical Science,
Associate Professor at the Department of Cultural Studies, Faculty of Culture and Arts
Lesya Ukrainka Volyn National University
(Lutsk, Ukraine) natalia100lyarchyk@gmail.com

THE ROLE OF COMMUNICATION STRATEGIES IN STRENGTHENING IDENTITY AND CULTURAL HERITAGE IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

In the processes of globalization, the role of communication strategies in strengthening identity and cultural heritage becomes particularly significant.

In an era marked by rapid globalization, cultures face new challenges to their identities. Communication strategies serve as crucial tools in managing these tumultuous processes, enabling communities to preserve and promote their unique heritage amidst homogenizing forces.

The following methods were employed in the research: analysis, abstraction, comparison, induction, and deduction.

The results indicate that effective communication strategies play a key role in strengthening cultural identity. Through local campaigns, cultural festivals, or initiatives in digital storytelling, communities can assert their distinctiveness and foster a sense of belonging among their members. Interaction with a global audience promotes intercultural understanding, enriching the tapestry of humanity's cultural diversity.

Thus, globalization has significantly altered the nature of cultural identity, creating both opportunities and challenges for individuals and communities worldwide. Communication strategies grounded in the principles of cultural diplomacy, heritage preservation, and digital innovation play a crucial role in adapting to this complex environment. By fostering dialogue, mutual understanding, and expanding rights and opportunities, these strategies can contribute to strengthening cultural identity in the contemporary globalized world.

The findings underscore the indispensable role of communication strategies in preserving and revitalizing cultural heritage. By employing innovative approaches and leveraging communication channels, societies can safeguard their traditions while simultaneously harnessing the opportunities afforded by globalization. However, challenges persist, including the risk of cultural commodification and the need for equitable representation in media narratives.

Future research will be directed towards a more detailed exploration of several directions. Among these are the examination of intersections of identity markers such as ethnicity, gender, and religion, as well as the study of the impact of shifts in power dynamics on communication processes in different cultural contexts. Furthermore, as technologies continue to evolve, there is a need to assess the influence of digital platforms and social media on the formation and dissemination of cultural identity.

Key words: cultural identity, globalization, cultural heritage, cultural preservation, intercultural communication, cultural digitization, localization, cultural exchange, social media in culture, global cultural trends.

Постановка проблеми. В епоху глобалізації, коли культурні кордони руйнуються, а ідентичності змішуються, збереження і зміцнення культурної спадщини та ідентичності набувають першочергового значення. Комунікаційні стратегії відіграють ключову роль у цьому контексті, слугуючи засобами передачі цінностей, традицій та

наративів, які визначають ідентичність спільноти. У той час як суспільства долають складні виклики глобалізації, ефективні комунікаційні стратегії відкривають можливості для відзначення розмаїття, боротьби з гомогенізацією та виховання почуття приналежності й гордості за свою культурну спадщину.

Основним напрямком цього наукового дослідження є вивчення ролі комунікаційних стратегій у зміцненні ідентичності та культурної спадщини на фоні викликів, що постають перед глобалізацією. Зокрема, дослідження має на меті проаналізувати, як різні комунікаційні підходи, такі як традиційні медіа, цифрові платформи, міжкультурний діалог та культурна дипломатія, сприяють збереженню, просуванню та відродженню культурних ідентичностей перед викликами гомогенізації, спричиненої глобалізаційними процесами.

Аналіз досліджень. Останні наукові дослідження все більше підкреслюють вирішальну роль комунікаційних стратегій у збереженні та зміцненні ідентичності та культурної спадщини в умовах глобалізації (Юган, 2018: 270).

У низці досліджень підкреслено складний взаємозв'язок між комунікаційними практиками та підтримкою культурної ідентичності, особливо перед викликами глобалізаційних процесів, які часто загрожують унікальності місцевих традицій і практик (Коткова, 2022: 44).

Науковці наголосили на важливості ефективних комунікаційних стратегій у формуванні почуття приналежності та гордості за свою культурну спадщину серед окремих осіб і громад. Використовуючи різні форми комунікації, такі як мова, музика, розповіді, медіа та цифрові платформи, спільноти можуть активно долучатися до збереження та просування своєї культурної ідентичності. Дослідження показали, що ці комунікаційні заходи не лише допомагають передавати культурні цінності та традиції молодим поколінням, а й сприяють діалогу та порозумінню між поколіннями (Нагорняк, Польовий та ін., 2022: 21).

Водночас, останні дослідження показують роль цифрових технологій та соціальних мереж у формуванні культурних наративів та ідентичностей. Хоча ці платформи дають можливість громадам об'єднуватися та ділитися своєю культурною спадщиною в глобальному масштабі, вони також створюють виклики, такі як комерціалізація та привласнення культурних символів і практик. Науковці наголошують на необхідності етичних комунікаційних практик, які поважають цілісність та автентичність різноманітних форм культурного самовираження в цифровому просторі (Senchylo-Tatlilioglu, 2022: 124).

Незважаючи на прогрес у розумінні ролі комунікаційних стратегій у зміцненні ідентичності та культурної спадщини, залишається кілька невіршених питань. Однією з таких проблем є суперечність між глобалізацією та культурною гомогенізацією, і культурним розмаїттям та плюралізмом.

Хоча глобалізація сприяла обміну ідеями та культурними практиками, вона також призвела до занепокоєння щодо руйнування місцевих ідентичностей і традицій. Балансування між перевагами глобального взаємозв'язку та збереженням культурного розмаїття залишається складним завданням як для науковців, так і для практиків (Приходько, 2020: 28).

Водночас, існує потреба в подальших дослідженнях ефективності різних комунікаційних стратегій у сприянні міжкультурному діалогу та взаєморозумінню. Розуміння того, як комунікаційні практики формують сприйняття культурної ідентичності та спадщини серед різних аудиторій може сприяти розробці більш інклюзивних і культурно чутливих комунікаційних підходів.

До того ж вплив комунікаційних технологій на формування культурної ідентичності потребує подальших досліджень. Оскільки цифрові платформи продовжують розвиватися, існує потреба оцінити їхній вплив на культурне самовираження, репрезентацію та участь. Це включає вивчення таких питань, як цифровий розрив, алгоритмічна упередженість та дезінформація в Інтернеті, які можуть впливати на те, як конструюються та поширюються культурні наративи.

Мета – дослідити та проаналізувати значення комунікаційних стратегій у зміцненні індивідуальної та колективної ідентичності, а також збереженні культурної спадщини в умовах глобалізації.

Виклад основного матеріалу. Глобалізація, з її швидким розвитком технологій, транспорту та комунікації, суттєво змінила світ. Один з її найглибших впливів – на культурну ідентичність. У процесі руйнування меж і зміцнення зв'язків між віддаленими регіонами, культури взаємодіють, змішуються та еволюціонують. Цей феномен викликав дискусії про збереження культурної спадщини та наслідки для індивідуальної і колективної ідентичності.

Культурна ідентичність охоплює цінності, традиції, мову та звичаї, які визначають певну групу людей. Вона тісно взаємопов'язана з історією, географією та соціальною взаємодією. Але в епоху глобалізації ці ідентичності більше не обмежуються конкретними географічними локаціями. Навпаки, вони стають гнучкими під впливом взаємодії з іншими культурами та глобальними тенденціями.

Комунікація знаходиться в центрі глобалізації, оскільки слугує засобом обміну ідеями, переконаннями та практиками. Завдяки засобам масової інформації, соціальним мережам та міжнародним поїзкам люди, як ніколи раніше, знайомляться з

різноманітними світоглядами та стилями життя. Ця взаємопов'язаність сприяє взаєморозумінню та співпраці, але водночас ставить під загрозу культурну ідентичність (Дубовик, Шило, 2023: 74).

З одного боку, глобалізація може призвести до культурної гомогенізації, коли провідні культури витісняють і розмивають менші культури. Поширення західних ЗМІ, наприклад, часто сприяє поширенню стандартизованого набору цінностей і норм, послаблюючи місцеві традиції. Це явище, яке іноді називають культурним імперіалізмом, викликає стурбованість щодо втрати культурного розмаїття та зникнення окремих ідентичностей.

З іншого боку, глобалізація може посилювати можливості окремих маргіналізованих культур, забезпечуючи їм платформи для того, щоб їхні погляди були сприйняті на глобальному рівні. Наприклад, завдяки активності в соціальних мережах представники корінних народів можуть підвищити обізнаність про свою діяльність і виступити за збереження культури. Це свідчить про складний і багатогранний вплив глобалізації на культурну ідентичність.

У відповідь на цю тенденцію комунікаційні стратегії відіграють ключову роль у подоланні проблем, пов'язаних із глобалізацією та культурною спадщиною. Ці стратегії охоплюють низку підходів, спрямованих на збереження, просування та відзначення культурного розмаїття, водночас сприяючи діалогу та взаєморозумінню між культурами.

Однією з таких стратегій є культурна дипломатія, яка використовує культурні обміни, мистецькі ініціативи та освітні програми для подолання культурних розбіжностей та сприяння взаємній повазі. Показуючи багатство та унікальність різних культур, культурна дипломатія намагається сприяти розумінню та співпереживанню між різними групами населення (Приходько, 2019: 89).

Ще однією ефективною комунікаційною стратегією є збереження культурної спадщини, що передбачає документування, збереження та відродження традиційних практик, артефактів та мов. Завдяки таким ініціативам, як програма ЮНЕСКО «Нематеріальна культурна спадщина», спільноти можуть зберегти свою спадщину для майбутніх поколінь, а також продемонструвати її цінність світові.

Цифрові комунікаційні платформи пропонують нові можливості для культурного самовираження та обміну. Від онлайн-форумів до віртуальних музеїв, Інтернет дозволяє людям спілкуватися з іншими людьми, які поділяють їхнє культурне походження та інтереси, долаючи географічні бар'єри.

Однак одних лише комунікаційних стратегій недостатньо для вирішення складних питань культурної ідентичності в епоху глобалізації. Зміцнення ідентичності вимагає цілісного підходу, який визнає взаємопов'язаність локальних і глобальних впливів, водночас розширюючи можливості окремих осіб і спільнот утверджувати свою ідентичність на власних умовах.

Освіта відіграє важливу роль у цьому процесі, забезпечуючи людей знаннями та навичками для критичного сприйняття різноманітних поглядів і прийняття поінформованих рішень щодо своєї культурної ідентичності. Розвиваючи міжкультурну компетентність та емпатію, освіта допомагає людям адаптуватися до труднощів глобалізації, зберігаючи при цьому сильне почуття власної ідентичності.

Ініціативи на рівні громад та проекти під керівництвом громад дають людям можливість повернути собі право власності на свої культурні ідентичності та протистояти домінуючим уявленням, що нав'язуються глобалізацією. Через розповідь історій, традиційні обряди чи культурні фестивалі, ці ініціативи створюють простір, де люди можуть підтвердити свою ідентичність і вшанувати свою спадщину (Лівінський, 2021: 56).

Культурна ідентичність – це почуття приналежності, загальні цінності, традиції, мова та звичаї, які визначають певну групу чи спільноту.

Це основа, на якій індивіди будують своє самосвідомлення та приналежність до суспільства. Однак сили глобалізації, що характеризуються поширенням західних цінностей, культури споживання та засобів масової інформації, призвели до гомогенізації та розмивання традиційних культурних практик та ідентичностей.

Одним з основних способів впливу глобалізації на культурну ідентичність є розповсюдження засобів масової інформації та комунікаційних технологій. Домінування західних медіа конгломератів та Інтернету призвело до поширення західних культурних норм, цінностей і способу життя в усьому світі. Це викликало занепокоєння щодо руйнування місцевих культур і втрати мовного розмаїття, оскільки менші, менш економічно потужні культури намагаються конкурувати з глобальними медіагігантами (Лівінський, 2021: 55). До того ж глобалізація сприяла переміщенню людей через кордони, що призвело до збільшення культурного розмаїття в суспільстві. Хоча це розмаїття може збагатити суспільство, відкриваючи людям нові ідеї, переконання та перспективи, воно також може призвести до напруженості та конфліктів, оскільки різні культурні групи зма-

гаються за визнання та представництво в межах більш масштабного соціального простору.

З огляду на ці виклики, комунікаційні стратегії відіграють ключову роль у зміцненні культурної ідентичності та збереженні культурної спадщини. Проте вони теж мають певні переваги та недоліки (табл. 1).

Ефективні комунікаційні стратегії дозволяють громадам утверджувати свою культурну ідентичність, артикулювати свої цінності та традиції, а також мобілізувати підтримку для збереження культурної спадщини. Ці стратегії охоплюють широкий спектр підходів, зокрема освіту, представлення у ЗМІ, культурний активізм та залучення громадськості.

Освіта відіграє вирішальну роль у передачі культурних знань, цінностей і традицій від одного покоління до іншого. Шляхом інтеграції культурного змісту в шкільні програми, викладання мов місцевих народів та сприяння програмам культурного обміну, навчальні заклади можуть сприяти вихованню в учнів почуття гордості та приналежності, а також прищеплювати їм відданість збереженню своєї культурної спадщини.

Медіарепрезентація теж відіграє надзвичайно важливу роль у формуванні сприйняття культурної ідентичності. Медіа місцевого населення, громадські радіостанції та онлайн-платформи стали важливими інструментами для поширення думок соціально незахищених верств населення та сприяння зусиллям з культурного відродження.

Культурний активізм передбачає діяльність на локальному рівні, спрямовану на підвищення обізнаності про важливість культурної спадщини та залучення підтримки для її збереження. Це може відбуватися у різних формах, зокрема, у вигляді правозахисних кампаній, культурних фестивалів, мистецьких виставок та проєктів на рівні громад, спрямованих на відродження традиційних ремесел, виконавських видів мистецтва та ритуалів. Надаючи громадам можливість взяти на себе

відповідальність за свою культурну спадщину та відстоювати своє право на самовизначення, культурний активізм може допомогти захиститися від впливу гомогенізуючих сил глобалізації (Павук, Фляк, Осадець, 2023: 353).

Залученість суспільства є ще одним важливим аспектом збереження культурної ідентичності в умовах глобалізації. Сприяючи діалогу, співпраці та взаємодії між різними культурними групами, громади можуть будувати між собою відносини довіри та солідарності, які виходять за межі культурних кордонів. Це може передбачати організацію міжкультурних обмінів, спільних проєктів і спільних ініціатив, спрямованих на просування культурного розмаїття та сприяння міжкультурному діалогу.

Приклади успішного використання комунікаційних стратегій для збереження культурної спадщини є в усьому світі. В Австралії завдяки кампанії за визнання та захист культурних об'єктів аборигенів, таких як Національний парк Улуру-Ката-Тжута, яку очолили корінні жителі, міжнародна громадськість привернула увагу до важливості збереження культурної спадщини корінних народів. Завдяки поєднанню традиційного звітування, захисту прав у ЗМІ та мобілізації громад активісти корінних народів змогли успішно протистояти урядовій політиці та корпоративним інтересам, які загрожували їхній культурній спадщині.

Так само в Новій Зеландії рух за відродження мови маорі відіграв важливу роль у збереженні та популяризації мови і культури маорі. Завдяки таким ініціативам, як школи з вивчення мови маорі, радіостанції та телевізійні канали, громади маорі успішно відродили свої мовні та культурні практики, забезпечивши майбутнім поколінням доступ до своєї багатой культурної спадщини (Колісніченко, 2021:115).

В Африці такі ініціативи, як Всесвітній музей панафриканської спадщини в Гані та Великий Зім-

Таблиця 1

Переваги та недоліки комунікаційних стратегій у зміцненні ідентичності та культурної спадщини (Крисаченко, 2024: 129)

Переваги	Недоліки
Підвищення рівня обізнаності про культурну спадщину	Існує ризик спотворення інформації
Стимулювання зацікавленості та підтримки у збереженні традицій	Можливість виникнення конфліктів через різні тлумачення ідентичності
Покращення сприйняття культурних цінностей та ідентичності	Недостатня ефективність комунікації для всіх груп населення
Зміцнення взаєморозуміння та толерантності між культурними групами	Ризик стереотипізації та загального пониження рівня розуміння

баввійський національний пам'ятник у Зімбабве, слугують потужними символами культурної гордості та стійкості перед обличчям колоніалізму і глобалізації. Зберігаючи і демонструючи різноманітну культурну спадщину Африки, ці установи відіграють вирішальну роль у формуванні почуття ідентичності та належності серед африканців, а також сприяють міжкультурному розумінню і взаєморозумінню. Також більше прикладів успішних стратегій нами наведено у таблиці 2.

Одна з головних проблем у використанні комунікаційних стратегій для зміцнення ідентичності полягає у різноманітності самих ідентичностей.

Суспільства стають дедалі неодноріднішими, до них входять люди з різним культурним, етнічним, релігійним та мовним походженням. Неоднорідність спільнот вимагає інклюзивних, поважних і толерантних до особливостей різних ідентичностей підходів у комунікації. Невизнання цього розмаїття може призвести до виключення, маргіналізації та конфліктів, тим самим зводячи нанівець зусилля, спрямовані на формування згуртованої ідентичності (Кошелева, 2023: 87).

До того ж всепроникний вплив глобалізації створює ще одну перешкоду. Хоча глобалізація пропонує безліч можливостей для міжкультурного обміну та діалогу, вона також породжує культурну гомогенізацію та сприяє руйнуванню традиційних ідентичностей. Стрімкий розви-

ток технологій, особливо у сфері засобів масової інформації та цифрової комунікації, сприяє поширенню глобалізованих культурних норм, часто за рахунок місцевих звичаїв і традицій. Балансування між силами глобалізації та збереженням унікальних культурних ідентичностей стає, таким чином, непростим завданням для комунікаційних стратегій.

Поява соціальних медіа створює як виклики, так і можливості для формування ідентичності. З одного боку, соціальні медіаплатформи сприяють вираженню індивідуальної ідентичності, дозволяючи користувачам конструювати та демонструвати свою ідентичність через керовані профілі, пости та взаємодію. З іншого боку, такий контрольований характер онлайн-ідентичності може призвести до її поверхневості та самокомерціалізації, коли люди представляють ідеалізовані версії себе, щоб відповідати суспільним очікуванням або отримати схвалення. Поширення дезінформації та «камер відлуння» на платформах соціальних мереж може посилити поляризацію ідентичностей і перешкоджати справжньому діалогу між різними культурами (Кубко, 2022: 128).

Попри ці виклики, комунікаційні стратегії мають великі перспективи у зміцненні ідентичності на багатьох напрямках. По-перше, ефективна комунікація сприяє зміцненню почуття приналежності та згуртованості в громадах, просуваючи

Таблиця 2

Приклади успішного використання комунікаційних стратегій для збереження культурної спадщини у країнах світу (Присяжнюк, Булуй, 2024: 11)

Назва країни	Приклади успішних комунікаційних стратегій для збереження культурної спадщини
Японія	Використання традиційних мистецтв та ремесел у сучасних проєктах дизайну та мистецтва; організація культурних фестивалів та демонстрацій для залучення місцевого населення та туристів; використання інтерактивних технологій для експозицій у музеях та на виставках
Греція	Використання інтерактивних мультимедійних експозицій у музеях для залучення молоді; організація тематичних екскурсій для підвищення інтересу до культурних пам'яток; створення відеоматеріалів та онлайн-ресурсів для дистанційної освіти про культурну спадщину
Італія	Організація культурних фестивалів та подій, які привертають увагу до історичних пам'яток; використання соціальних мереж для популяризації культурних об'єктів; підтримка музеїв та археологічних розкопок через грантові програми та спонсорство
Індія	Створення кампаній та інформаційних матеріалів для підвищення свідомості про культурну спадщину; організація культурних заходів, таких як свята та фестивалі, для залучення уваги до історичних місць; використання мультимедійних технологій для віртуальних екскурсій
Китай	Збереження та відновлення історичних архітектурних споруд та пам'яток; проведення масштабних свят та парадів, що відзначають культурні традиції; розвиток туристичних програм, які включають у себе відвідування історичних об'єктів та місцевих заходів
Швеція	Використання інтерактивних технологій та віртуальних музеїв для доступу до культурної спадщини; інтеграція культурних заходів у місцевій громаді та їх підтримка через спонсорські програми; створення цифрових архівів та баз даних для збереження інформації про спадщину
Єгипет	Популяризація туристичних маршрутів, що включають відомі пам'ятки культури; залучення місцевого населення до збереження та відновлення археологічних об'єктів через освітні програми та волонтерські ініціативи; співпраця з міжнародними організаціями для фінансування реставрації

спільні цінності, образи та символи. Формулюючи колективне бачення та зміцнюючи почуття спільної мети, комунікаційні ініціативи можуть сприяти солідарності та взаєморозумінню між людьми з різним походженням (Ганський, 2018: 10).

Також комунікаційні стратегії відіграють визначальну роль у розширенні можливостей маргіналізованих або недостатньо представлених груп відстоювати свою ідентичність і вимагати визнання та прав.

Комунікаційні стратегії відкривають шляхи для міжкультурного діалогу та обміну, сприяючи міжкультурному розумінню та взаємоповазі. Сприяючи змістовній взаємодії та залученню через культурні кордони, комунікаційні ініціативи можуть долати стереотипи, розвивати емпатію та виховувати почуття глобального громадянства.

Крім цього, комунікативні стратегії можуть відігравати ключову роль у збереженні та відродженні мов, традицій і культурних практик, що перебувають під загрозою зникнення. Використовуючи різні канали комунікації, такі як громадське радіо, цифрові платформи та культурні фестивалі, можна докласти зусиль для вшанування та передачі культурної спадщини майбутнім поколінням. Такі ініціативи не лише сприяють збереженню культурного розмаїття, а й дають можливість

громадам повернути собі право власності на свої культурні наративи та ідентичність.

Висновки. Отже, глобалізація суттєво змінила характер культурної ідентичності, створивши як можливості, так і виклики для окремих людей та спільнот у всьому світі. Комунікаційні стратегії, що ґрунтуються на принципах культурної дипломатії, збереження спадщини та цифрових інновацій, відіграють важливу роль в адаптації до цього складного середовища. Розвиваючи діалог, взаєморозуміння та розширення прав і можливостей, ці стратегії можуть сприяти зміцненню культурної ідентичності у сучасному глобалізованому світі.

Таким чином, незважаючи на те, що глобалізація створює значні виклики для культурної ідентичності та спадщини, ефективні комунікаційні стратегії можуть допомогти громадам відстоювати свою культурну ідентичність, зберігати свою культурну спадщину та адаптуватися до викликів. Використовуючи освіту, медіапредставництво та активність людей, громади можуть протистояти гомогенізуючим силам глобалізації та відзначати розмаїття та багатство людської культури. Приклади успішних ініціатив з усього світу демонструють трансформаційну силу комунікації у збереженні культурної ідентичності та популяризації культурної спадщини в умовах глобалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Юган Н. Л. Мелодраматичні засоби та прийоми у п'єси сучасних українських драматургів. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія. Філологічні науки*. 2018. № 2 (16). С. 262–272.
2. Коткова Л. І. Темпоральні аспекти поезики збірки Сергія Жадана «Антенa» (на основі українського й польського видань). *Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу: стратегії розвитку*: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, 25–26 листопада 2022 р. Одеса. Ч. 1. Львів – Торунь: Liha-Pres, 2022. С. 42–46.
3. Нагорняк Т., Польовий М., Бондаренко С., Осмоловська А. Комунікативний вимір формування і просування публічного іміджу держави. *Copernicus Political and Legal Studies*. 2022. № 1. С. 14–27.
4. Senchylo-Tatlilioglu N. Female Characters in Lesya Ukrainka's and Suad Derviş's Stories. *Scientific Journal of Polonia University*. 2022. № 53 (4). P. 119–128.
5. Приходько Л. Культурна політика Комісії Європейського Союзу. *Архіви України*. 2020. № 3. С. 7–31.
6. Дубовик Н., Шило О. Культурна дипломатія як інструмент міжнародної комунікації України. *Молодий вчений*. 2023. № 4 (116). С. 72–76. Doi: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-4-116-14>
7. Приходько Л. Ф. Збереження цифрової культурної спадщини – імператив XXI століття (за документами ЮНЕСКО і Європейського Союзу). *Архіви України*. 2019. № 2. С. 67–92.
8. Лівінський А. Міжнародна комунікація університетського середовища як складова інтернаціоналізації освітнього процесу. *Економічний вісник Причорномор'я*. 2021. № 2. С. 51–58.
9. Крисаченко В. С. Громадянське суспільство України та діаспора: культурно-освітні пріоритети збереження ідентичності. *Політичне життя*. 2024. № 1. С. 127–132.
10. Павук В. М., Фляк Р. І., Осадець В. І., Андрієвський В. І., Бережницький В. Я. Вплив глобалізації на національну економіку: суспільно-політичний аспект. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*. 2023. № 37. С. 349–354.
11. Колісниченко Н. Транспарентність і доступність взаємодій в управлінні культурою: європейський досвід. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. № 1 (82). С. 112–117.
12. Кошелева Л. Механізм імплементації зарубіжного досвіду публічного управління та адміністрування соціалізації економіки в управлінську практику України. *Аспекти публічного управління*. 2023. № 11 (3). С. 83–90.
13. Ганський В. О., Андрійчик К. В. Інтеграційні дії та програми розвитку Європейського Союзу у сфері історико-культурної спадщини. *Причорноморські економічні студії*. 2018. № 31. С. 6–12.
14. Кубко В. П. Культурна дипломатія в системі стратегічних комунікацій України. *Вісник Львівського університету. Серія: Філософсько-політологічні студії*. 2022. № 45. С. 125–134.

15. Присяжнюк О. Ф., Булуй О. Г., Плотнікова М. Ф. Проєктно-інформаційно-комунікаційні технології соціально-економічного управління бізнесом та громадами. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. № 1 (10). С. 8–13.

REFERENCES

1. Yuhan N. L. (2018) Melodramaticzni zasoby ta pryioomy u p'yesy suchasnykh ukrayinskykh dramaturhiv [Melodramatic Means and Techniques in the Plays of Contemporary Ukrainian Playwrights]. *Visnyk universytetu imeni Alfreda Nobelya. Seriya. Filolohichni nauky – The Herald of Alfred Nobel University. Series: Philological Sciences*, 2 (16), 262–272 [in Ukrainian].
2. Kotkova L. I. (2022) Temporalni aspekty poetiky zbirky Serhiya Zhadana “Antena” (na osnovi ukrayinskoho y polskoho vydann'). *Mizhkulturna komunikatsiya v konteksti hlobalizatsiynoho dialohu: stratehiyi rozvytku: materialy II Mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi*, Odesa. Ch. 1. Lviv – Torun: Liha-Pres, 42–46 [in Ukrainian].
3. NahorNyak T., PolovyI M., Bondarenko S., Osmolovska A. (2022) Komunikatyvnyi vymir formuvannya i prosvuvannya publichnogo imidzhu derzhavy [Communicative Dimension of State Public Image Formation and Promotion]. *Copernicus Political and Legal Studies*, 1. 14–27. [in Ukrainian].
4. Senchylo-Tatlilioglu N. (2022) Female Characters in Lesya Ukrainka's and Suad Derviş's Stories. *Scientific Journal of Polonia University*, 53 (4), 119–128.
5. Prykhodko L. (2020) Kulturna polityka Komisiyi Yevropeys'kogo Soyuzu [Cultural Policy of the European Commission]. *Arkhivy Ukrayiny – Archives of Ukraine*, 3, 7–31. Doi: <https://doi.org/10.47315/archives2020.324.007> [in Ukrainian].
6. Dubovyk N., Shylo O. (2023) Kulturna dyplomatiya yak instrument mizhnarodnoyi komunikatsiyi Ukrayiny [Cultural Diplomacy as a Tool of Ukraine's International Communication]. *Molodyy vchenyy – Young Scientist*, 4 (116), 72–76. [in Ukrainian].
7. Prykhodko L. F. (2019) Zberezhennya tsyfrovoyi kul'turnoyi spadshchyny–imperativ XXI stolittya (za dokumentamy YUNESKO i Yevropeys'koho Soyuzu) [Preservation of Digital Cultural Heritage – Imperative of the XXI Century (Based on UNESCO and European Union Documents)]. *Arkhivy Ukrayiny – Archives of Ukraine*, 2, 67–92. [in Ukrainian].
8. Livins'kyy A. (2021) Mizhnarodna komunikatsiya universytets'koho seredovyscha yak skladova internatsionalizatsiyi osvith'oho protsesu [International Communication of the University Environment as a Component of Educational Process Internationalization]. *Ekonomichnyy visnyk Prychornomor'ya – Economic Herald of the Black Sea Region*, 2, 51–58. [in Ukrainian].
9. Krysachenko V. S. (2024) Hromadyans'ke suspil'stvo Ukrayiny ta diaspora: kul'turno-osvitni priorityty zberezhennya identychnosti [Civil Society of Ukraine and Diaspora: Cultural-Educational Priorities of Identity Preservation]. *Politychnyy zhyttya – Political Life*, 1, 127–132. [in Ukrainian].
10. Pavuk V. M., Flyak R. I., Osadets' V. I., Andriyevs'kyy V. I., Berezhnyts'kyy V. Ya. (2023) Vplyv hlobalizatsiyi na natsional'nu ekonomiku: suspil'no-politychnyy aspekt [Impact of Globalization on National Economy: Socio-Political Aspect]. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*, 37, 349–354. [in Ukrainian].
11. Kolisnichenko N. (2021) Transparentnist' i dostupnist' vzayemodiy v upravlinni kul'turoyu: yevropeys'kyy dosvid [Transparency and Accessibility of Interactions in Cultural Management: European Experience]. *Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnya – Current Issues in Public Administration*, 1 (82), 112–117. [in Ukrainian].
12. Kosheleva L. (2023) Mekhanizm implementatsiyi zarubizhnogo dosvidu publichnogo upravlinnya ta administratsiyi sotsializatsiyi ekonomiky v upravlins'ku praktyku Ukrayiny [Mechanism of Implementing Foreign Experience of Public Administration and Administration of Economic Socialization into Ukraine's Management Practice]. *Aspekty publichnogo upravlinnya – Aspects of Public Administration*, 11 (3), 83–90. [in Ukrainian].
13. Hans'kyy V. O., Andriychyk K. V. (2018) Intehratsiyini diy i programy rozvytku Yevropeys'koho Soyuzu u sferi istoriko-kul'turnoyi spadshchyny [Integration Actions and Development Programs of the European Union in the Field of Historical and Cultural Heritage]. *Prychornomors'ki ekonomichni studiyi – Black Sea Economic Studies*, 31, 6–12. [in Ukrainian].
14. Kubko V. P. (2022) Kulturna dyplomatiya v systemi stratehichnykh komunikatsiy Ukrayiny [Cultural Diplomacy in the System of Strategic Communications of Ukraine]. *Visnyk Lvivs'koho universytetu. Seriya: Filozofsko-politolohichni studiyi – The Lviv University Herald. Series: Philosophical-Political Studies*, 45, 125–134. [in Ukrainian].
15. Prisyazhnyuk O. F., Buluy O. H., Plotnikova M. F. (2024) Proyektno-informatsiyno-komunikatsiyni tekhnolohiyi sotsial'no-ekonomichnoho upravlinnya biznesom ta hromadamy [Project Information and Communication Technologies of Socio-Economic Management of Business and Communities]. *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka – Digital Economy and Economic Security*, 1 (10), 8–13. [in Ukrainian].